

مفرد، مذکر، غایب

■ نویسنده: علی مودنی
■ چاپ: ۱۳۹۹
■ انتشارات: جمران
■ تعداد صفحات: ۱۳۸

این نمایش نامه زندگی ملیکا یا نر جس خاتون مادر گرامی امام عصر (عج) است، این نمایش نامه از آشنایی ایشان با کنیزی عرب که وظیفه تدریس زبان عربی را دارد و واسطه‌ای برای تعبیر خواب‌های ملیکا و آشنا کردن هر چه بیشتر او با خاندان اهل بیت (ع) و در نهایت ازدواج با شخص امام حسن عسکری (ع) است. مودنی با این کتاب در جشنواره دوسالانه کتاب مهدوی به‌عنوان رتبه نخست در بخش ادبی مورد تقدیر واقع شد...

ملاقات در شب آفتابی

■ نویسنده: علی مودنی
■ چاپ: ۱۳۹۴
■ انتشارات: قدیانی
■ تعداد صفحات: ۱۵۲

این کتاب داستان کریم صفایی، دفتردار آموزش و پرورش است که هشت سال است که با پروین ازدواج کرده و دو دختر به نام‌های لیلا و سهیلا دارد. امور زندگی اش به سختی می‌گذرد و همین عامل، موجب مشاجرات لفظی بین او و همسرش می‌شود تا اینکه یکی از دوستانش به او نوار مصاحبه با جانبازان را می‌دهد. این کتاب در سومین دوره انتخاب بهترین کتاب دفاع مقدس ویژه سال‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ تقدیر شده است...

نه آبی، نه خاکی

■ نویسنده: علی مودنی
■ چاپ: ۱۳۹۸
■ انتشارات: سوره مهر
■ تعداد صفحات: ۲۷۲

علی مودنی در این اثر روایتگر خاطرات شهید مرادی در لشکر ۱۷ علی بن ابی طالب است. او در این کتاب از هم‌زمانش، دوستی‌هایش، صمیمیت و خلوص رزمندگان، شوخی‌ها و خنده‌هایشان، مناجات‌ها و راز و نیازهای خالصانه در تاریکی‌های شب، زیارت امامان معصوم در خواب و... می‌گوید. همچنین از نبرد تن‌به‌تن با دشمن، مشاهده صحنه شهادت رزمندگان و آموزش‌هایشان در آب و خاک نیز گفته است...

مذهبی دارند. تجربه‌های شخصی که به‌صورت ملموس ردپای خود را در داستان می‌گذارند در رمان‌های مودنی حضور ندارند، او به دنبال نمایش فلسفه پشت وقایع در گفتمان دینی و اجتماعی است و سعی دارد از این دریچه تضاد انسان را با دنیای مدرن بازگو کند.

علی مودنی در تمامی سال‌های گذشته بر فعالیت ادبی خود نشان داده که روایت و زبان در زمره دغدغه‌های اصلی اوست دارد، او چه در زمان‌هایی که وارد حوزه‌های ذهنی می‌شود و چه در زمان‌هایی که برگشت می‌کند به حوزه‌های عینی، این مهم را به‌خوبی به مخاطب نوشتار خود نشان می‌دهد. مودنی تلاش بسیاری کرده تا زبانی منحصر به فرد در آثار ادبی خود خلق کند. این زبان بیشتر از اینکه در کلمات نمود پیدا کند در نوع ساده‌نویسی و در عین حال صراحت و روح شاعرانه آثارش ارتباط پیدا می‌کند.

نقش عشق نیز در آثار مودنی برجسته است. حضور همسر، مادر و معشوق زمینی را در این آثار او برجسته است و حتی عشق فراعاطفی به‌صورت رگه‌های بسیار محو در «ملاقات در شب آفتابی» و «نه آبی نه خاکی» دیده می‌شود. برخلاف بسیاری از رمان‌های اجتماعی امروز که عشق اروتیک اساس و محور رمان است، در رمان‌های مودنی، این نوع عشق به شکل بسیار لطیف و انسانی، به عنوان بخش مهم اما کوچک و جزئی از زندگی مطرح شده است.

همه ویژگی‌هایی که ذکر شد به تعبیر مهدی کاموس آثار مودنی را به سمت یک نوع رمانتیسم مخصوص به خودش برده است. آثار او به‌ویژه در حوزه دفاع مقدس، به‌نوعی آثار دفاع مقدس رمانتیک یا به بیانی دیگر رمانتیک دینی محسوب می‌شود. به‌ویژه در «نه آبی نه خاکی» و «قاصدک» این رمانتیسم را می‌بینیم.

رضا میرعبادینی «قاصدک» را نمونه‌ای از ارائه مضامین دینی به شکل رئالیسم جادویی توصیف می‌کند که مودنی با تخیلی داستانی، دنیای از امید و انتظار را در مقابل واقعیت‌های جنگ (جدایی و شهادت) قرار داده است.

می‌توان گفت که مهم‌ترین جنبه تفکر انسان معاصر در رمانتیسم تجلی پیدا کرده است. متاسفانه این واژه را به اشتباه برای احساساتی‌گری و سانتی‌مانتالیزم هم به‌کار می‌بریم در حالی که در حد فاصل دنیای کلاسیک و عقلانی خشک و متعصب با دنیای معاصر، مهم‌ترین تحول در دوره رمانتیسم اتفاق می‌افتد. در آثار دفاع مقدسی علی مودنی، شوریدن بر عقابیت مدرن و سردی بر خاسته از سرمایه‌داری و صنعت‌گرایی در نماد «شهر» را در جبهه‌ها و رزمندگان مشاهده می‌کنیم و در اینجا است که آثار مودنی به تعبیر آریا برلین، جنبه ضدروشنفکری و رمانتیک پیدا می‌کند و به نفع روح و احساسات نهانی انسانی در سایه تفکر دینی مبتنی بر پذیرش وحی و تجربه دینی، جهان را تفسیر می‌کند.

پیچیده و به شدت زمینی شده‌ی این روزهای انسان ایرانی را به نمایش و چالش بکشد. به باور برخی از منتقدان معاصر ادبیات داستانی ایران، در آثار مودنی می‌توان تاریخ اجتماعی مردم ایران را جست‌وجو کرد و او در مقام نویسنده، راوی و تفسیرکننده تاریخ فلسفه مردم ایران طی چند دهه است.

ویژگی بعدی آثار علی مودنی این است که در آن‌ها تاریخ اجتماعی ملت ایران را می‌بینیم و این آثار بیشتر از اینکه مانند بسیاری از رمان‌های مدعی تاریخ و فلسفه؛ روایتگر تاریخ فلسفه متفکران ایرانی باشند، راوی و مفسر تاریخ فلسفه ملت ایران است. او سعی کرده همواره از منظر انسان‌شناسی به داستان ورود پیدا کند و امر روزمره و زیست اجتماعی گروه‌های مختلفی جنسیتی و اجتماعی را نشانه بگیرد. خلق رمانی چون «خوش‌نشین» نیز در دهه هشتاد زاینده همین نگاه و حاصل نشانه‌گیری دقیق او در همین راستا است.

مودنی در قامت نویسنده اهل قیل و قال و برانگیختن احساسات به شیوه‌های سانتی‌مانتال نیست، او یک منظومه فکری و هدف‌گذاری

مودنی حتی در آثار متأخرتر خود مانند «احضاریه» و «دوازدهم» نشان داده که باوری قلبی به موضوع امر قدسی و نمایش آن در داستان دارد. او در آثار داستانی خود در گونه دفاع مقدس از منظر این اعتقاد به شخصیت‌های داستانی خود نزدیک شده و میان مفاهیمی مانند خدا و انسان و آخرت و شهادت پل می‌زند و حتی در آثاری مانند «ظهور» به سمت نمایش سلطه روح یک انسان بر سایر بخش‌های زندگی‌اش سوق پیدا می‌کند

فکری مشخص دارد که آن را به پیش برده و از دریچه آن به جست‌وجوی کنش‌های داستانی می‌پردازد.

مهدی کاموس نویسنده و منتقد ادبیات داستانی در این زمینه می‌گوید: علی مودنی در کتاب‌هایش به انسانی پرداخته که دغدغه دین و سنت دارد. انسانی که بین شهر به‌عنوان نماد مدرنیته و دین و خانواده به‌عنوان سنت در تضاد و تقابل است. در رمان‌های او به‌ویژه «ارتباط ایرانی» شهر و شهرنشینی، انسان را از نوعی عرفان و شناخت خود دور کرده است. جبهه و فضای جنگ به‌عنوان مکانی دور از شهر و مکانی که انسان را از این خودبیگانگی دور می‌کند، در رمان‌های علی مودنی تجلی پیدا کرده است. انسان می‌تواند در آن فضا با خودش و خدای خودش خلوت کند. انسان داستان‌های علی مودنی، انسان دینی است که با لذت شهرنشینی در تقابل است.

در همین زمینه می‌توانیم به حضور تلمیحات دینی در آثار او نیز اشاره کنیم. راوی و شخصیت‌های آثار مودنی، تفکر دینی و نگاه